

RICHTLIJN 2009/75/EG VAN HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD**van 13 juli 2009****betreffende de kantelbeveiligingsinrichtingen op landbouw- of bosbouwtrekkers op wielen (statische proeven)****(gecodificeerde versie)****(Voor de EER relevante tekst)**

HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, en met name op artikel 95,

Gezien het voorstel van de Commissie,

Gezien het advies van het Europees Economisch en Sociaal Comité ⁽¹⁾,

Handelend volgens de procedure van artikel 251 van het Verdrag ⁽²⁾,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Richtlijn 79/622/EEG van de Raad van 25 juni 1979 inzake de onderlinge aanpassing van de wetgevingen der lidstaten betreffende kantelbeveiligingsinrichtingen op landbouw- of bosbouwtrekkers op wielen (statische proeven) ⁽³⁾ is herhaaldelijk en ingrijpend gewijzigd ⁽⁴⁾. Ter wille van de duidelijkheid en een rationele ordening van de tekst dient tot codificatie van deze richtlijn te worden overgegaan.
- (2) Richtlijn 79/622/EEG is één van de bijzondere richtlijnen van het bij Richtlijn 74/150/EEG van de Raad van 4 maart 1974 inzake de onderlinge aanpassing van de wetgevingen van de lidstaten betreffende de goedkeuring van landbouw- of bosbouwtrekkers op wielen geregelde EG-typegoedkeuringssysteem, thans geregeld in Richtlijn 2003/37/EG van het Europees Parlement en de Raad van 26 mei 2003 betreffende de typegoedkeuring van landbouw- of bosbouwtrekkers en aanhangwagens, verwisselbare getrokken machines, systemen, onderdelen en technische eenheden daarvan ⁽⁵⁾ en stelt de technische voorschriften vast betreffende het ontwerp en de constructie van landbouw- of bosbouwtrekkers met betrekking tot de kantelbeveiligingsinrichtingen (statische proeven). Deze technische voorschriften beogen de onderlinge aanpassing van de wetgevingen van de lidstaten, teneinde de uitvoering van de bij Richtlijn 2003/37/EG geregelde EG-goedkeuringsprocedure ten aanzien van elk type trekker mogelijk te maken. Derhalve zijn de bepalingen van

Richtlijn 2003/37/EG betreffende land- of bosbouwtrekkers, aanhangwagens en verwisselbare getrokken machines, alsmede de systemen, onderdelen en technische eenheden daarvan op de onderhavige richtlijn van toepassing.

- (3) Deze richtlijn dient de verplichtingen van de lidstaten met betrekking tot de in bijlage X, deel B, genoemde termijnen voor omzetting in nationaal recht van de aldaar genoemde richtlijnen onverlet te laten,

HEBBEN DE VOLGENDE RICHTLIJN VASTGESTELD:

Artikel 1

Deze richtlijn geldt voor de in artikel 2, onder j), van Richtlijn 2003/37/EG omschreven trekkers, met de volgende kenmerken:

- a) een maximum vrije hoogte onder de achteras van 1 000 mm;
- b) een instelbare of vaste kleinste spoorbreedte van een van de aangedreven assen van 1 150 mm of meer;
- c) de mogelijkheid om te kunnen worden uitgerust met een meerpuntskoppelinrichting voor de bevestiging van losse werktuigen alsmede met een trekrichting;
- d) een massa groter dan of gelijk aan 800 kg, overeenkomend met de lege massa van de trekker in de zin van punt 2.1.1 van bijlage I bij Richtlijn 2003/37/EG, met inbegrip van de kantelbeveiligingsinrichting, gemonteerd overeenkomstig de onderhavige richtlijn en met de grootste maat banden die door de fabrikant wordt aanbevolen.

Artikel 2

1. Iedere lidstaat verleent de EG-goedkeuring voor onderdelen voor elk type kantelbeveiligingsinrichting en de bevestiging daarvan op de trekker dat voldoet aan de in de bijlagen I tot en met V opgenomen constructie- en keuringsvoorschriften.

2. De lidstaat die de EG-goedkeuring voor onderdelen heeft verleend, treft de nodige maatregelen om, zo nodig in samenwerking met de bevoegde instanties van de andere lidstaten, voor zover noodzakelijk, te controleren of de fabricage in overeenstemming is met het als onderdeel goedgekeurde type. Deze controle beperkt zich tot steekproeven.

⁽¹⁾ PB C 211 van 19.8.2008, blz. 17.

⁽²⁾ Advies van het Europees Parlement van 17 juni 2008 (nog niet bekendgemaakt in het Publicatieblad) en besluit van de Raad van 22 juni 2009.

⁽³⁾ PB L 179 van 17.7.1979, blz. 1.

⁽⁴⁾ Zie bijlage X, deel A.

⁽⁵⁾ PB L 171 van 9.7.2003, blz. 1.

Artikel 3

De lidstaten kennen de fabrikant van een trekker of de fabrikant van een kantelbeveiligingsinrichting of hun respectieve gemachtigden een EG-goedkeuringsmerk voor onderdelen toe overeenkomstig het in bijlage VI vastgestelde model voor elk type kantelbeveiligingsinrichting en de bevestiging daarvan op de trekker, door hen goedgekeurd als onderdeel krachtens artikel 2.

De lidstaten nemen de nodige maatregelen teneinde te voorkomen dat merken worden gebruikt waardoor verwarring kan ontstaan tussen inrichtingen van een krachtens artikel 2 goedgekeurd type en andere inrichtingen.

Artikel 4

De lidstaten mogen het in de handel brengen van kantelbeveiligingsinrichtingen en de bevestiging daarvan aan de trekker, voorzien van het EG-goedkeuringsmerk voor onderdelen, niet verbieden om redenen die verband houden met de constructie ervan.

Een lidstaat mag echter het in de handel brengen van kantelbeveiligingsinrichtingen, voorzien van het EG-goedkeuringsmerk voor onderdelen, verbieden, wanneer deze systematisch niet in overeenstemming zijn met het als onderdeel goedgekeurde type.

Deze lidstaat brengt de genomen maatregelen onverwijld ter kennis van de andere lidstaten en de Commissie, met opgave van de redenen van zijn beslissing.

Artikel 5

De bevoegde instanties van iedere lidstaat zenden binnen een maand aan de bevoegde instanties van de andere lidstaten een afschrift van de EG-goedkeuringsformulieren voor onderdelen, waarvan een model in bijlage VII is opgenomen, voor elk type kantelbeveiligingsinrichting dat zij als onderdeel goedkeuren of weigeren goed te keuren.

Artikel 6

1. Indien de lidstaat die de EG-goedkeuring voor onderdelen heeft verleend constateert dat verscheidene kantelbeveiligingsinrichtingen en de bevestiging daarvan aan de trekker, voorzien van hetzelfde EG-goedkeuringsmerk voor onderdelen, niet in overeenstemming zijn met het door hem goedgekeurde type, neemt hij de nodige maatregelen om te waarborgen dat de fabricage overeenstemt met het goedgekeurde type.

De bevoegde instanties van deze lidstaat stellen de bevoegde instanties van de andere lidstaten in kennis van de genomen maatregelen, die, wanneer het gebrek aan overeenstemming ernstig is en zich herhaaldelijk voordoet, zelfs tot intrekking van de EG-goedkeuring voor onderdelen kunnen leiden.

Die instanties nemen dezelfde maatregelen, wanneer zij door de bevoegde instanties van een andere lidstaat van een dergelijk gebrek aan overeenstemming in kennis worden gesteld.

2. De bevoegde instanties van de lidstaten stellen elkaar binnen een maand in kennis van de intrekking van een verleende EG-goedkeuring voor onderdelen en van de beweegredenen daarvoor.

Artikel 7

Elke beschikking houdende weigering of intrekking van de EG-goedkeuring voor onderdelen, dan wel verbod van in de handel brengen of van gebruik, genomen uit hoofde van de bepalingen ter uitvoering van deze richtlijn, moet nauwkeurig worden gemotiveerd.

Deze beschikking wordt ter kennis van de belanghebbende gebracht met opgave van de krachtens de geldende wettelijke voorschriften van de lidstaat openstaande rechtsmiddelen en van de termijnen waarbinnen deze rechtsmiddelen kunnen worden aangewend.

Artikel 8

1. De lidstaten mogen de EG-goedkeuring, het afgeven van het document bedoeld in artikel 2, punt u) van Richtlijn 2003/37/EG of de nationale goedkeuring van een trekker niet weigeren om redenen die verband houden met de kantelbeveiligingsinrichting en de bevestiging daarvan aan de trekker, indien deze de voorschriften van bijlagen I tot en met IX naleven.

2. Lidstaten mogen niet langer het document afgeven bedoeld in artikel 2, punt u), van Richtlijn 2003/37/EG voor een trekkertype dat niet voldoet aan de voorschriften van deze richtlijn.

Lidstaten mogen de nationale goedkeuring weigeren van een trekkertype dat niet voldoet aan de voorschriften van deze richtlijn.

Artikel 9

De lidstaten mogen noch de inschrijving weigeren noch de verkoop, het in het verkeer brengen of het gebruik van trekkers verbieden om redenen die verband houden met de kantelbeveiligingsinrichting en de bevestiging daarvan aan de trekker, indien deze beantwoorden aan de in bijlage I tot en met IX vermelde voorschriften.

Artikel 10

In het kader van de EG-goedkeuring moet elke trekker, bedoeld in artikel 1, zijn uitgerust met een kantelbeveiligingsinrichting die beantwoordt aan de voorschriften van de bijlagen I tot en met IV.

Evenwel kunnen de trekkers zoals omschreven in artikel 1 van Richtlijn 2009/57/EG van het Europees Parlement en de Raad van 13 juli 2009 betreffende de kantelbeveiligingsinrichtingen op landbouw- of bosbouwtrekkers op wielen⁽¹⁾, in het kader van de EG-goedkeuring, uitgerust zijn met een kantelbeveiligingsinrichting die beantwoordt aan de voorschriften van bijlagen I tot en met IV van die richtlijn.

⁽¹⁾ Zie bladzijde 1 van dit Publicatieblad.

Artikel 11

De wijzigingen die noodzakelijk zijn om de voorschriften van de bijlagen I tot en met IX aan de technische vooruitgang aan te passen, worden vastgesteld overeenkomstig de in artikel 20, lid 3, van Richtlijn 2003/37/EG bedoelde procedure.

Artikel 12

De lidstaten delen de Commissie de tekst van de belangrijkste bepalingen van intern recht mede die zij op het onder deze richtlijn vallende gebied vaststellen.

Artikel 13

Richtlijn 79/622/EEG, zoals gewijzigd bij de in bijlage X, deel A, genoemde besluiten, wordt ingetrokken, onverminderd de verplichtingen van de lidstaten met betrekking tot de in bijlage X, deel B, genoemde termijnen voor omzetting in nationaal recht van de aldaar genoemde richtlijnen.

Verwijzingen naar de ingetrokken richtlijn gelden als verwijzingen naar de onderhavige richtlijn en worden gelezen volgens de concordantietabel in bijlage XI.

Artikel 14

Deze richtlijn treedt in werking op de twintigste dag volgende op die van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

Zij is van toepassing met ingang van 1 januari 2010.

Artikel 15

Deze richtlijn is gericht tot de lidstaten.

Gedaan te Brussel, 13 juli 2009.

Voor het Europees Parlement

De voorzitter

H.-G. PÖTTERING

Voor de Raad

De voorzitter

E. ERLANDSSON

LIJST VAN BIJLAGEN

BIJLAGE I	Voorwaarden voor EG-goedkeuring voor onderdelen
BIJLAGE II	Voorwaarden voor de beproeving van de sterkte van de beveiligingsinrichting en van de bevestiging daarvan op de trekker
BIJLAGE III	Beproeversprocedure
BIJLAGE IV	Figuren
BIJLAGE V	Model beproevingsrapport inzake EG-goedkeuringsproeven voor onderdelen van een kantelbeveiligingsinrichting (veiligheidscabine of -frame) voor wat betreft de sterkte daarvan, alsmede de sterkte van de bevestiging daarvan op de trekker (statische proeven)
BIJLAGE VI	Merken
BIJLAGE VII	Model EG-goedkeuringsformulier voor onderdelen
BIJLAGE VIII	Voorwaarden voor EG-goedkeuring
BIJLAGE IX	Model bijlage bij het EG-goedkeuringsformulier voor een bepaald type trekker voor wat betreft de sterkte van de kantelbeveiligingsinrichting (veiligheidscabine of -frame) en van de bevestiging daarvan op de trekker (statische proeven)
BIJLAGE X	Deel A: Ingetrokken richtlijn met overzicht van de achtereenvolgende wijzigingen ervan Deel B: Termijnen voor omzetting in nationaal recht
BIJLAGE XI	Concordantietabel

BIJLAGE I

Voorwaarden voor EG-goedkeuring voor onderdelen**1. DEFINITIE**

- 1.1. Onder kanteelbeveiligingsinrichting (veiligheidscabine of -frame), hierna beveiligingsinrichting te noemen, wordt verstaan de inrichting op een trekker die voornamelijk ten doel heeft het risico te voorkomen of te beperken dat de bestuurder loopt bij omkantelen van de trekker, bij normaal bedrijf.
- 1.2. De in punt 1.1 vermelde inrichting wordt gekenmerkt door het feit dat tijdens de in de bijlagen II en III voorgeschreven proeven daarbinnen een vrije ruimte is gewaarborgd, groot genoeg om de bestuurder te beschermen.

2. ALGEMENE EISEN

- 2.1. Alle beveiligingsinrichtingen, evenals de bevestiging daarvan op de trekker, moeten zo worden ontworpen en uitgevoerd, dat zij aan het essentiële doel, genoemd in punt 1, beantwoorden.
- 2.2. Aan deze voorwaarde wordt geacht te zijn voldaan indien de hand wordt gehouden aan de voorschriften van de bijlagen II en III.

3. AANVRAAG OM EG-GOEDKEURING VOOR ONDERDELEN

- 3.1. De aanvraag om EG-goedkeuring voor onderdelen voor wat betreft de sterkte van een beveiligingsinrichting en van de bevestiging daarvan op de trekker, wordt ingediend door de fabrikant van de trekker of door de fabrikant van de beveiligingsinrichting of door hun respectieve gemachtigden.
- 3.2. De aanvraag moet vergezeld gaan van de hierna vermelde stukken, in drievoud, alsmede van de volgende gegevens:
 - overzichtstekening van de gehele beveiligingsinrichting waarop schaal of afmetingen zijn aangegeven. Op deze tekening moeten met name de bevestigingsdelen in detail zijn weergegeven;
 - foto's genomen van de zijkant en van de achterzijde, waarop de details van de bevestigingsdelen zichtbaar zijn;
 - beknopte omschrijving van de beveiligingsinrichting, omvattende het constructietype, de bevestiging op de trekker en, zo nodig, bijzonderheden over de bekleding, de wijze van toegang en de nooduitgangen, aanwijzingen omtrent de capitonnering aan de binnenzijde, bijzondere voorzieningen die kunnen beletten dat de trekker doorrolt, en bijzonderheden over het verwarmings- en het ventilatiesysteem;
 - gegevens met betrekking tot de materialen waarvan gebruik is gemaakt voor de structurele en bevestigingsonderdelen van de beveiligingsinrichting (zie bijlage V).
- 3.3. Een trekker die representatief is voor het trekkertype waarvoor de beveiligingsinrichting die als onderdeel moet worden goedgekeurd is bestemd, moet ter beschikking worden gesteld van de technische dienst die belast is met de uitvoering van de goedkeuringsproeven voor onderdelen. Deze trekker moet voorzien zijn van de beveiligingsinrichting.
- 3.4. De houder van de EG-goedkeuring voor onderdelen kan verzoeken dat deze tot andere typen trekkers wordt uitgebreid. De bevoegde instanties die de oorspronkelijke EG-goedkeuring voor onderdelen hebben verleend, verlenen de gevraagde uitbreiding, indien de beveiligingsinrichting en het (de) type(n) trekker(s) waarvoor de uitbreiding van de oorspronkelijke EG-goedkeuring voor onderdelen wordt gevraagd, aan de volgende voorwaarden beantwoorden:
 - de massa van de onbelaste trekker, omschreven in bijlage II, punt 1.3, mag de voor de proef gebruikte referentiemassa met niet meer dan 5 % overschrijden;
 - de wijze van bevestiging en de montagepunten van de trekker moeten identiek zijn;
 - alle samenstellende delen, zoals spatscherm en motorkap, die als steun kunnen dienen voor de beveiligingsinrichting, moeten identiek zijn;
 - de plaats en de kritische afmetingen van de zitplaats binnen de beveiligingsinrichting en de positie van de beveiligingsinrichting ten opzichte van de trekker moeten zodanig zijn dat de beveiliging van de vrije zone tijdens de gehele duur van de proeven ongeacht de vervorming van de beveiligingsinrichting gehandhaafd blijft.

4. OPSCHRIFTEN

4.1. Elke beveiligingsinrichting die met het als onderdeel goedgekeurde type overeenstemt, moet van de volgende opschriften zijn voorzien:

4.1.1. Handels- of fabrieksmerk;

4.1.2. Een EG-goedkeuringsmerk voor de onderdelen overeenkomstig het model in bijlage VI;

4.1.3. Serienummer van de beveiligingsinrichting;

4.1.4. Trekkertype(n) en -merk waarvoor de beveiligingsinrichting is bestemd.

4.2. Al deze gegevens moeten zijn aangebracht op een plaatje.

4.3. De vermelde opschriften moeten zichtbaar, leesbaar en onuitwisbaar zijn aangebracht.

BIJLAGE II

Voorwaarden voor de beproeving van de sterkte van de beveiligingsinrichting en van de bevestiging daarvan op de trekker

1. ALGEMENE EISEN

1.1. Doel van de proeven

De proeven worden verricht met behulp van een speciale uitrusting waarmee men de belastingen wil nabootsen die bij het kantelen van de trekker op de beveiligingsinrichting worden uitgeoefend. Aan de hand van deze in bijlage III beschreven proeven kunnen beoordelingen worden gedaan ten aanzien van de sterkte van de beveiligingsinrichting en van de bevestigingen daarvan op de trekker, en ten aanzien van alle delen van de trekker waarmee de proefbelasting wordt overgebracht.

1.2. Voorbereiding van de proeven

1.2.1. De beveiligingsinrichting moet beantwoorden aan de specificatie voor de serieproductie. Zij moet worden bevestigd in overeenstemming met de door de fabrikanten aangegeven methode op een van de trekkers waarvoor de inrichting is ontworpen. Voor de proef is geen complete trekker vereist; de beveiligingsinrichting en de onderdelen van de trekker waarop de inrichting wordt bevestigd, moeten echter wel een bedrijfsklare eenheid, hierna te noemen „het samenstel”, vormen.

1.2.2. Het samenstel moet zodanig op de bodemplaat worden gemonteerd dat de delen die het samenstel met de bodemplaat verbinden onder belasting geen significante doorbuigingen vertonen ten opzichte van de beveiligingsinrichting. De methode van bevestiging van het samenstel aan de bodemplaat mag de sterkte van het samenstel niet beïnvloeden.

1.2.3. Het samenstel moet zodanig worden gesteund en bevestigd of gewijzigd dat alle beproevingsenergie wordt opgenomen door de beveiligingsinrichting en de bevestiging daarvan op de stijve delen van de trekker.

1.2.3.1. Overeenkomstig de eisen van punt 1.2.3 moet bij de wijziging de vering van de trekker volledig worden geblokkeerd zodat deze geen bij de proefbelasting uitgeoefende kracht kan opnemen.

1.2.4. Bij de proeven moet de trekker zijn uitgerust met alle onderdelen van de serieproductie die van invloed kunnen zijn op de sterkte van de beveiligingsinrichting of die noodzakelijk kunnen zijn voor de beproeving van de sterkte.

Onderdelen die een gevaar kunnen opleveren in de vrije zone moeten eveneens aanwezig zijn, opdat men kan nagaan of er is voldaan aan de eisen van punt 4.

Alle elementen die de bestuurder zelf kan verwijderen, worden vóór de proeven verwijderd. Ingeval het mogelijk is tijdens het gebruik de deuren en ramen open te houden of te verwijderen, dienen zij gedurende de proeven open te worden gehouden of te worden verwijderd zodat de sterkte van de kantelbeveiligingsinrichting niet wordt vergroot. Indien zij in deze positie bij het kantelen van de trekker een gevaar vormen voor de bestuurder, dient dit in het verslag te worden vermeld.

1.3. Massa van de trekker

De referentiemassa m_0 , die gebruikt wordt in de formules (zie bijlage III) ter berekening van de energieën en de druk, moet ten minste in overeenstemming zijn met die omschreven in punt 2.1.1 van bijlage I bij Richtlijn 2003/37/EG (dat wil zeggen zonder facultatieve accessoires, maar met koelvloeistof, smeermiddelen, brandstof, outillage en bestuurder) plus de beveiligingsinrichting en minus 75 kg.

Niet inbegrepen zijn optionele extra voor- of achtergewichten, bandenballast, gemonteerde werktuigen, of uitrusting of speciale onderdelen.

2. APPARATUUR EN UITRUSTING

2.1. Horizontale belastingsproeven (zijdelings en in de lengterichting)

2.1.1. Materieel, uitrusting en bevestigingsmiddelen waarmee de trekker — onafhankelijk van eventueel aanwezige banden — stevig op de bodemplaat wordt bevestigd.

2.1.2. Inrichting voor het uitoefenen van een horizontale kracht op de beveiligingsinrichting door middel van een stijve balk, zoals aangegeven in de figuren 1 en 2 van bijlage IV.

2.1.2.1. De stijve balk heeft een verticale voorzijde van 150 mm.

2.1.2.2. Er dient voor te worden gezorgd dat de belasting gelijkmatig en loodrecht in de belastingsrichting wordt verdeeld over de gehele lengte van een balk waarvan de lengte precies gelijk moet zijn aan een veelvoud van 50 mm gelegen tussen 250 en 700 mm.

- 2.1.2.3. Waar de randen van de balk de beveiligingsinrichting raken moeten zij zijn afgerond met een afrondingsstraal van ten hoogste 50 mm.
- 2.1.2.4. Kruiskoppelingen of soortgelijke voorzieningen worden gemonteerd om te voorkomen dat de belasting de beveiligingsinrichting doet draaien of verplaatst in een andere richting dan de belastingsrichting.
- 2.1.2.5. Wanneer de horizontale zijde van de beveiligingsinrichting waarop de belasting wordt uitgeoefend geen rechte lijn vormt die loodrecht staat op de belastingsrichting, wordt de tussenruimte opgevuld teneinde de belasting over deze zijde te verdelen.
- 2.1.3. Uitrusting bestemd om, voor zover dit technisch mogelijk is, de energie te meten die wordt opgenomen door de beveiligingsinrichting en door de stijve delen van de trekker waarop zij is bevestigd, bijvoorbeeld door het meten van de uitgeoefende kracht en van de verplaatsing van het aangrijpingspunt van de kracht over de lijn waarlangs de kracht werkt, ten opzichte van een bepaald punt op het chassis van de trekker.
- 2.1.4. Inrichtingen waarmee kan worden aangetoond dat tijdens de proef geen deel van de beveiligingsinrichting in de vrije zone is binnengedrongen. Hiervoor kan gebruik worden gemaakt van een opstelling overeenkomstig de figuren 6 van bijlage IV.
- 2.2. Drukproeven (achter- en voorzijde)
 - 2.2.1. Materieel, uitrusting en bevestigingsmiddelen waarmee de trekker — onafhankelijk van de banden — stevig op de bodem wordt bevestigd.
 - 2.2.2. Middelen waarmee een verticale kracht op de beveiligingsinrichting kan worden uitgeoefend, zoals afgebeeld in figuur 3 van bijlage IV, waarbij de stijve drukbalk een breedte van 250 mm moet hebben.
 - 2.2.3. Uitrusting voor het meten van de totale uitgeoefende verticale kracht.
 - 2.2.4. Inrichtingen waarmee kan worden aangetoond dat tijdens de proef geen deel van de beveiligingsinrichting in de vrije zone is binnengedrongen. Hiervoor kan gebruik worden gemaakt van een opstelling overeenkomstig de figuren 6 van bijlage IV.
- 2.3. Meettoleranties
 - 2.3.1. Afmetingen: ± 3 mm.
 - 2.3.2. Doorbuiging: ± 3 mm.
 - 2.3.3. Massa van de trekker: ± 20 kg.
 - 2.3.4. Belastingen en krachten: ± 2 %.
 - 2.3.5. Richting van de belasting: afwijking van horizontale en verticale richtingen volgens de specificaties in bijlage III
 - bij het begin van de proef, bij nulbelasting: $\pm 2^\circ$,
 - tijdens de proef, bij belasting: 10° boven het horizontale vlak en 20° onder het horizontale vlak. Deze verschillen moeten zo klein mogelijk worden gehouden.

3. PROEVEN

3.1. Algemene eisen

3.1.1. Volgorde van de proeven

3.1.1.1. De volgorde van de proeven is als volgt:

3.1.1.1.1. Belasting in de lengterichting (bijlage III, punt 1.2)

Bij trekkers met ten minste 50 % van de massa zoals omschreven onder 1.3 op de achterwielen wordt de belasting in de lengterichting aangelegd op de achterkant (geval 1). Bij andere trekkers wordt de belasting in de lengterichting aangelegd op de voorkant (geval 2).

3.1.1.1.2. Eerste drukproef

De eerste drukproef wordt aan hetzelfde uiteinde van de beveiligingsinrichting uitgevoerd als de belasting in de lengterichting, dat wil zeggen

- op de achterkant: in geval 1 (bijlage III, punt 1.5), of
- op de voorkant: in geval 2 (bijlage III, punt 1.6).

3.1.1.1.3. Belasting op de zijkant (bijlage III, punt 1.3)

3.1.1.1.4. Tweede drukproef

De tweede drukproef wordt uitgevoerd aan het uiteinde van de beveiligingsinrichting tegenovergesteld aan dat van de belasting in de lengterichting, dat wil zeggen

- op de voorkant: in geval 1 (bijlage III, punt 1.6), of
- op de achterkant: in geval 2 (bijlage III, punt 1.5).

3.1.1.1.5. Tweede belasting in de lengterichting (bijlage III, punt 1.7)

Een tweede belasting in de lengterichting wordt uitgeoefend op de trekkers met een beveiligingsinrichting die is ontworpen om te kippen, indien de belasting in de lengterichting volgens punt 3.1.1.1.1 niet is uitgeoefend in de richting die de beveiligingsinrichting zou hebben doen kippen.

3.1.1.2. Indien tijdens de proef een deel van de bevestigingsuitrusting beweegt of breekt, moet de proef worden herhaald.

3.1.1.3. Tijdens de proeven mogen geen reparaties of verstellingen aan de trekker of beveiligingsinrichting worden uitgevoerd.

3.1.2. Spoorbreedte

De wielen worden verwijderd of ingesteld op een zodanige spoorbreedte dat bij de proeven de beveiligingsinrichting hierdoor niet wordt beïnvloed.

3.1.3. Verwijdering van onderdelen die geen gevaar opleveren

Alle onderdelen van de trekker en van de beveiligingsinrichting die als samenhangend geheel voor de bestuurder een beveiliging vormen, inclusief de voorziening ter bescherming tegen weersinvloeden, worden compleet geleverd met de trekker die aan de goedkeuringscontrole moet worden onderworpen.

De beveiligingsinrichting in kwestie mag worden beproefd zonder te zijn uitgerust met voor-, zij- en achterruit van veiligheidsglas of soortgelijk materiaal en afneembare panelen, uitrustingsstukken en accessoires die niet van invloed zijn op de sterkte van de constructie en die bij het kantelen geen gevaar kunnen opleveren.

3.1.4. Meetapparatuur

De beveiligingsinrichting wordt voorzien van de vereiste instrumenten voor het verkrijgen van de gegevens die nodig zijn om het diagram kracht/doorbuiging op te stellen (zie figuur 4 van bijlage IV). De totale en permanente doorbuiging van de beveiligingsinrichting wordt voor elke fase van de proef gemeten en genoteerd (zie figuur 5 van bijlage IV).

3.1.5. Richting van de belasting

Bij een uit het midden geplaatste zitplaats en/of een asymmetrische sterkte van de beveiligingsinrichting wordt de zijdelingse belasting uitgeoefend aan die zijde waar de meeste kans bestaat dat die tijdens de proeven in de vrije zone binnendringt (zie tevens bijlage III, 1.3).

4. VOORWAARDEN VOOR GOEDKEURING

4.1. Een beveiligingsinrichting, aangeboden ter EG-goedkeuring voor onderdelen, wordt geacht aan de voorschriften inzake de sterkte te voldoen, als zij na de proeven voldoet aan de volgende eisen:

4.1.1. De beveiligingsinrichting is in geen enkel deel van de in punt 3.2 van bijlage III omschreven vrije zone binnengedrongen, of heeft deze vrije zone steeds beveiligd tijdens de in de punten 1.2, 1.3, 1.5, 1.6 en, eventueel, 1.7 van bijlage III omschreven proeven.

Indien een overbelastingsproef is uitgevoerd, moet in het stadium waarin de voorgeschreven hoeveelheid energie is opgenomen, de uitgeoefende kracht groter zijn dan $0,8 F_{\max}$ die zowel tijdens de hoofdproef als tijdens de betrokken overbelastingsproef optreedt (zie figuren 4b en 4c van bijlage IV).

- 4.1.2. Tijdens de proeven mag door de beveiligingsinrichting geen enkele druk worden uitgeoefend op de structuur van de zitplaats.
- 4.1.3. Bij iedere voorgeschreven horizontale belastingsproef moet, op het moment dat de vereiste hoeveelheid energie wordt bereikt, de kracht groter zijn dan $0,8 F_{\max}$.
- 4.2. Er mag geen andere factor aanwezig zijn waardoor de bestuurder aan een speciaal gevaar is blootgesteld, zoals bijvoorbeeld onvoldoende capitonnering van het dak of van enige andere plaats waar de bestuurder het hoofd kan stoten.

5. KEURINGSRAPPORT

- 5.1. Het keuringsrapport moet worden gevoegd bij het in bijlage VII bedoelde EG-goedkeuringsformulier voor onderdelen. Een model van het rapport is opgenomen in bijlage V. Het rapport dient te bevatten:
- 5.1.1. Een algemene beschrijving van de vorm en de constructie van de beveiligingsinrichting (zie bijlage V voor de verplichte afmetingen), met inbegrip van de normale toegangen en de nooduitgang; de voorzieningen voor het verwarmings- en ventilatiesysteem en andere accessoires indien deze aanwezig zijn en voor zover zij van invloed kunnen zijn op de vrije zone of een gevaar kunnen opleveren.
- 5.1.2. Bijzonderheden over elke speciale voorziening, zoals met name anti-doorrolvoorzieningen.
- 5.1.3. Een korte opgave van elke capitonnering van de binnenzijde.
- 5.1.4. Een vermelding van het type voorruit en venstermateriaal dat is gebruikt en van ieder EG-goedkeuringsmerk voor onderdelen of ander keurmerk dat is aangebracht.
- 5.2. Indien uitbreiding van de EG-goedkeuring voor onderdelen wordt toegestaan voor andere typen trekkers, moet het rapport een nauwkeurige verwijzing bevatten naar het rapport van de oorspronkelijke EG-goedkeuring voor onderdelen, alsmede nauwkeurige gegevens betreffende de eisen genoemd in punt 3.4 van bijlage I.
- 5.3. Het rapport moet duidelijk het type trekker aangeven (merk, type, handelsbenaming, enz.) dat tijdens de proeven wordt gebruikt, en de typen waarvoor de beveiligingsinrichting is bestemd.

6. SYMBOLEN

m_t = referentiemassa van de trekker (kg), zoals gedefinieerd in punt 1.3,

D = doorbuiging in mm van de inrichting op het punt en in de inrichting van de belasting die wordt toegepast,

D' = vervorming (in mm) van de inrichting bij de vereiste berekende hoeveelheid energie,

F = kracht van de statische belasting (N) (Newton),

$F_{\max}$ = kracht van de maximale statische belasting tijdens de belastingsproef (N), met uitzondering van de overbelasting,

F = kracht bij de vereiste berekende hoeveelheid energie,

F - D = curve kracht/vervorming,

E_{is} = toegevoegde energie die bij zijdelingse belasting moet worden opgenomen (J) (Joule),

$E_{il\ 1}$ = toegevoegde energie die bij belasting in de lengterichting moet worden opgenomen (J),

$E_{il\ 2}$ = toegevoegde energie die bij de tweede belasting in de lengterichting moet worden opgenomen (J),

F_r = aan de achterzijde toegevoerde kracht bij de drukproef (N),

F_f = aan de voorzijde toegevoerde kracht bij de drukproef (N).

BIJLAGE III

BEPROEVINGSPROCEDURE

1. HORIZONTALE BELASTING EN DRUKPROEVEN
- 1.1. Algemene voorwaarden voor horizontale belastingsproeven
 - 1.1.1. De belastingen waaraan de beveiligingsinrichting wordt onderworpen, moeten zijn verdeeld langs een loodrecht op de belastingsrichting geplaatste stijve balk volgens de voorschriften van punt 2.1.2 van bijlage II; deze stijve balk mag voorzien worden van een inrichting om zijdelingse verschuivingen te voorkomen. De doorbuigingsnelheid bij belasting mag niet meer bedragen dan 5 mm/s. Bij toepassing van de belasting moeten F en D gelijktijdig worden geregistreerd bij verbuigingstoename van 15 mm of minder, teneinde de nauwkeurigheid te verzekeren. Indien met het aanleggen van de belasting een begin is gemaakt mag de belasting niet worden verminderd tot het tijdstip waarop de proef is voltooid. Het is echter toegestaan de toename van de belasting te stoppen, bijvoorbeeld teneinde metingen te registreren.
 - 1.1.2. Indien het framedeel waarop de belasting moet worden uitgeoefend, gebogen is, moeten de voorschriften van punt 2.1.2.5 van bijlage II worden opgevolgd. Bij het uitoefenen van een belasting dienen echter de voorschriften van punt 1.1.1 hierboven en 2.1.2 van bijlage II te worden nageleefd.
 - 1.1.3. Indien op het punt van de belasting geen dwarsligger in de constructie aanwezig is, kan voor de uitvoering van de beproevingsprocedure gebruik worden gemaakt van een vervangende beproevingsbalk die de sterkte van de beveiligingsinrichting niet verhoogt.
 - 1.1.4. De beveiligingsinrichting moet na het wegnemen van de belasting na iedere beproefing visueel worden onderzocht. Indien tijdens de belasting breuken of barstjes zijn ontstaan, moet de in punt 1.4 hierna voorgeschreven overbelastingsproef worden uitgevoerd alvorens wordt overgegaan tot de volgende belasting van de reeks vermeld in punt 3.1.1.1 van bijlage II.
- 1.2. Belasting in de lengterichting (zie figuur 2 van bijlage IV)

De belasting wordt horizontaal aangelegd, evenwijdig aan het verticale middenvlak van de trekker.

Bij trekkers waarvan ten minste 50 % van de massa, zoals omschreven in punt 1.3 van bijlage II, op de achterwielen rust, zullen de belasting van achteren in de lengterichting en de belasting aan de zijkant worden aangelegd aan verschillende zijden van het middenlangsvlak van de beveiligingsinrichting. Bij trekkers waarvan ten minste 50 % van de massa op de voorwielen rust zal de belasting van voren worden aangelegd aan dezelfde zijde van het middenlangsvlak van de beveiligingsinrichting als de belasting van de zijkant.

De belasting wordt uitgeoefend op de bovenste dwarsligger van de beveiligingsinrichting (dat wil zeggen het deel dat bij het kantelen het eerst de grond zou kunnen raken).

Het punt waarop de belasting wordt uitgeoefend bevindt zich op 1/6 van de breedte van de bovenzijde van de beveiligingsinrichting, binnenwaarts gemeten ten opzichte van de buitenhoek. De breedte van de beveiligingsinrichting wordt beschouwd als zijnde de afstand tussen twee lijnen evenwijdig aan het verticale middenvlak van de trekker die de uiterste punten van de beveiligingsinrichting raken in het horizontale vlak dat de bovenzijde van de bovenste dwarse constructiedelen raakt.

De balk moet een minimumlengte hebben van 1/3 van de breedte van de beveiligingsinrichting (zoals eerder beschreven) en mag niet meer dan 49 mm langer zijn dan de minimumlengte.

De belasting in de lengterichting wordt van de achterzijde of van de voorzijde aangelegd, zoals vastgesteld in punt 3.1.1.1 van bijlage II.

De proef moet worden gestaakt, indien:

- a) de vervormingsenergie die door de beveiligingsinrichting wordt opgenomen gelijk is aan of groter is dan de vereiste toegevoerde energie $E_{il\ 1}$ (waarbij $E_{il\ 1} = 1,4\text{ mJ}$);
- b) de beveiligingsinrichting binnendringt in de vrije zone, of deze zone niet langer beveiligd.

- 1.3. Belasting van de zijkant (zie figuur 1 van bijlage IV)

De belasting moet worden uitgeoefend in de horizontale richting onder een hoek van 90° ten opzichte van het verticale middenvlak van de trekker. De belasting moet worden aangelegd op het bovenste uiterste punt van de beveiligingsinrichting op een plaats die 300 mm voor het referentiepunt van de zitplaats is gelegen, waarbij de zitplaats de meest achterwaartse positie inneemt (punt 2.3.1). Indien de beveiligingsinrichting aan de zijkant een uitsteeksel heeft waarvan vaststaat dat dit bij kantelen het eerst de grond zou raken, dan moet de belasting op dat uitsteeksel worden aangelegd. In geval van een trekker met omkeerbare bestuurderspositie wordt de belasting uitgeoefend op de bovenkant van de beveiligingsinrichting midden tussen de twee referentiepunten van de zitplaats.

De lengte van de balk mag niet meer dan 700 mm bedragen maar moet zo lang zijn als praktisch uitvoerbaar is.

De proef wordt gestaakt indien:

a) de door de beveiligingsinrichting opgenomen vervormingsenergie gelijk is aan of groter is dan de vereiste toevoerenergie E_{is} (waarbij $E_{is} = 1,75 m_t$) of,

b) de beveiligingsinrichting binnendringt in de vrije zone of deze zone niet langer beveiligt.

1.4. Overbelastingsproef (zie de figuren 4a, 4b en 4c van bijlage IV)

1.4.1. De overbelastingsproef moet worden uitgevoerd, indien de kracht met meer dan 3 % afneemt tijdens de laatste 5 % van de vervorming die wordt bereikt wanneer de vereiste energie door de inrichting wordt opgenomen (zie figuur 4b).

1.4.2. Bij de overbelastingsproef wordt de horizontale belasting telkens opgevoerd met 5 % van de aan het begin vereiste energie en wel tot een maximum van 20 % van de toegevoerde energie (zie figuur 4c).

1.4.2.1. Het resultaat van de overbelastingsproef wordt bevredigend geacht indien, na elke opvoering van de vereiste energie met 5, 10 of 15 %, de kracht bij een opvoering met 5 % met minder dan 3 % afneemt en indien de kracht meer blijft bedragen dan $0,8 F_{max}$.

1.4.2.2. Het resultaat van de overbelastingsproef wordt bevredigend geacht indien, nadat de inrichting 20 % van de toegevoerde energie heeft opgenomen, de kracht meer blijft bedragen dan $0,8 F_{max}$.

1.4.2.3. Bijkomende scheuren of barsten en/of het binnendringen in de vrije zone of het ontbreken van de beveiliging van die zone als gevolg van elastische doorbuiging zijn gedurende de overbelastingsproef toegestaan. Na het wegnemen van de belasting mag de inrichting echter niet in de vrije zone doordringen en de zone dient volledig beveiligd te zijn.

1.5. Drukproef op de achterzijde

De balk wordt over de bovenste liggers van de constructie aan de achterzijde geplaatst en de resultante van de drukkrachten moet worden gelokaliseerd in het verticale referentievlak in de lengterichting. Druk F_r moet worden aangelegd waar $F_r = 20 m_t$.

Indien het achterste gedeelte van het dak der beveiligingsinrichting niet bestand is tegen de gehele druk, moet deze druk zolang worden toegepast totdat het dak zodanig is doorgebogen dat het samenvalt met het vlak dat het bovendeele van de beveiligingsinrichting verbindt met het deel van de achterkant van de trekker dat de massa van de trekker kan dragen wanneer deze is gekanteld. De druk wordt vervolgens weggenomen en de trekker of de druk wordt zodanig verplaatst dat de balk zich bevindt boven dat punt van de beveiligingsinrichting waarop de volledig omgekanterde trekker zou kunnen komen te rusten, waarna de druk F_r wordt uitgeoefend.

Druk F_r wordt ten minste vijf seconden na beëindiging van visueel vaststelbare doorbuiging uitgeoefend.

De proef wordt gestaakt indien de inrichting in de vrije zone binnendringt of deze zone niet langer beveiligt.

1.6. Drukproef op de voorzijde

De balk wordt aangebracht over de bovenste liggers van de constructie aan de voorzijde en de resultante van de drukkrachten moet worden gelokaliseerd in het verticale referentievlak in de lengterichting. Druk F_f moet worden aangelegd waar $F_f = 20 m_t$.

Indien het voorste gedeelte van het dak van de beveiligingsinrichting niet bestand is tegen de gehele druk, moet deze druk zolang worden toegepast totdat het dak zodanig is doorgebogen dat het samenvalt met het vlak dat het bovendeele van de beveiligingsinrichting verbindt met het deel van de voorkant van de trekker dat de massa van de trekker kan dragen wanneer deze is gekanteld. De druk wordt vervolgens weggenomen en de trekker of de druk wordt zodanig verplaatst, dat de balk zich bevindt boven dat punt van de beveiligingsinrichting waarop de volledig omgekanterde trekker zou kunnen komen te rusten, waarna de druk F_f wordt uitgeoefend.

Druk F_f wordt ten minste vijf seconden na beëindiging van de visueel vaststelbare doorbuiging uitgeoefend.

De proef moet worden gestaakt indien de beveiligingsinrichting in de vrije zone binnendringt of deze zone niet langer beveiligt.

1.7. Tweede belasting in de lengterichting

De belasting wordt horizontaal aangelegd evenwijdig aan het verticale middenvlak van de trekker.

De tweede belasting in de lengterichting wordt van de achterzijde of van de voorzijde aangelegd, zoals vastgesteld in punt 3.1.1.1 van bijlage II.

De belasting wordt uitgeoefend in de richting die tegenovergesteld is aan en in de hoek die het verst verwijderd is van de belasting in de lengterichting volgens punt 1.2.

De belasting moet worden uitgeoefend op de bovenste dwarsligger van de beveiligingsinrichting (dat wil zeggen het deel dat bij kantelen het eerst de grond zou kunnen raken).

Het punt waarop de belasting wordt uitgeoefend, bevindt zich op 1/6 van de breedte van de bovenzijde van de beveiligingsinrichting binnenwaarts ten opzichte van de buitenhoek. De breedte van de beveiligingsinrichting wordt beschouwd als zijnde de afstand tussen twee lijnen evenwijdig met het verticale middenvlak van de trekker die de uiterste punten van de beveiligingsinrichting raken in het horizontale vlak dat de bovenzijde van de bovenste dwarse constructiedelen raakt.

De balk moet een minimumlengte van 1/3 van de breedte van de beveiligingsinrichting (zoals reeds eerder beschreven) hebben en mag niet meer dan 49 mm langer zijn dan de minimumlengte.

De proef moet worden gestaakt indien:

a) de vervormingsenergie die door de constructie wordt opgenomen gelijk is aan of groter is dan de vereiste toevoerenergie $E_{il\ 2}$ (waarbij $E_{il\ 2} = 0,35 m_0$);

b) de beveiligingsinrichting binnendringt in de vrije zone of deze zone niet langer beveiligd.

2. VRIJE ZONE

2.1. De vrije zone is weergegeven in figuur 6 van bijlage IV, en wordt gedefinieerd ten opzichte van een verticaal referentievlak dat in het algemeen in de lengterichting van de trekker, door een in punt 2.3 beschreven referentiepunt en het midden van het stuurwiel loopt. Er wordt aangenomen dat indien de beveiligingsinrichting verend is gemonteerd, het referentievlak zich horizontaal met de zitplaats en het stuurwiel zal verplaatsen wanneer de belasting wordt uitgeoefend, maar loodrecht blijft ten opzichte van de vloer van de trekker of de beveiligingsinrichting.

Verstelbare stuurwielen moeten worden gebracht in de stand die zij voor normale bediening van de trekker in zittende positie innemen.

2.2. De grenzen van de zone zijn:

2.2.1. Verticale vlakken 250 mm aan beide zijden van het referentievlak, die zich 300 mm naar omhoog uitstrekken vanaf het referentiepunt van de zitplaats.

2.2.2. Parallele vlakken die zich van de bovenste rand van de in punt 2.2.1 bedoelde vlakken uitstrekken tot een hoogte van maximaal 900 mm boven het referentiepunt van de zitplaats, zodanig hellend dat het bovenste punt van het vlak aan de zijde waar de belasting tegen de zijkant wordt aangelegd, zich op ten minste 100 mm van het referentievlak bevindt.

2.2.3. Een horizontaal vlak 900 mm boven het referentiepunt van de zitplaats.

2.2.4. Een hellend vlak dat loodrecht staat op het referentievlak en dat gaat door een punt dat is gelegen 900 mm verticaal boven het referentiepunt van de zitplaats en door het meest achterwaarts gelegen punt van de rugleuning van de zitplaats.

2.2.5. Een oppervlak, zo nodig gebogen, volgens beschrijvende lijnen loodrecht op het referentievlak, dat zich naar beneden uitstrekt vanuit het meest achterwaarts gelegen punt van de zitplaats en over de gehele lengte met de rugleuning van de zitplaats in contact blijft.

2.2.6. Een gebogen vlak, dat loodrecht staat op het referentievlak, met een straal van 120 mm rakend aan de vlakken bedoeld in de punten 2.2.3 en 2.2.4.

2.2.7. Een gebogen vlak, dat loodrecht staat op het referentievlak, met een straal van 900 mm, dat raakt aan het vlak bedoeld in punt 2.2.3 op een punt 150 mm vóór het referentiepunt van de zitplaats en zich in voorwaartse richting over een afstand van 400 mm uitstrekt.

2.2.8. Een hellend vlak dat loodrecht staat op het referentievlak dat aansluit aan de voorste rand van het vlak bedoeld in punt 2.2.7 en dat op 40 mm van het stuurwiel ligt. Bij een hoge stand van het stuurwiel wordt dit vlak vervangen door een raakvlak aan het vlak bedoeld in punt 2.2.7.

2.2.9. Een verticaal vlak dat loodrecht staat op het referentievlak, 40 mm vóór het stuurwiel.

2.2.10. Een horizontaal vlak door het referentiepunt van de zitplaats.

2.2.11. In geval van een trekker met omkeerbare bestuurderspositie is de vrije zone de combinatie van de twee vrije zones die in de twee verschillende standen van het stuur en de zitplaats zijn bepaald.

2.2.12. In geval van een trekker die met alternatieve zitplaatsen kan worden uitgerust, wordt bij de proeven gebruikgemaakt van de combinatie van de referentiepunten van de zitplaats in alle voor de zitplaats geboden alternatieven. De kantelbeveiligingsinrichting mag niet binnendringen in de samengestelde vrije zone die hoort bij de verschillende referentiepunten van de zitplaats.

2.2.13. Ingeval na de uitvoering van de proef een nieuw alternatief voor de zitplaats wordt aangeboden, wordt een berekening gemaakt om te bepalen of de vrije zone rondom het nieuwe referentiepunt voor de zitplaats zich binnen de grenzen van de eerder bepaalde zone bevindt. Mocht dit niet het geval zijn, dan moet tot een nieuwe proef worden overgegaan.

2.3. Plaats van de zitplaats en referentiepunt van de zitplaats

2.3.1. Voor de bepaling van de vrije zone in punt 2.1 moet de zitplaats de meest achterwaartse positie in het horizontale verstellersbereik innemen. De zitplaats wordt in de bovenste stand van de verticale verstelling gebracht indien deze onafhankelijk is van de horizontale verstelling.

Het referentiepunt wordt verkregen met behulp van het in bijlage IV, figuren 7 en 8, weergegeven apparaat waarmee de belasting door een persoon wordt gesimuleerd. Het apparaat moet bestaan uit een komvormige zittingplaat en rugleuningplaten. De onderste leuningplaat heeft scharnieren op de plaats van de zitbeenknobbels (A) en de lendenen (B), waarbij de hoogte van het scharnier (B) versteld kan worden.

2.3.2. Onder referentiepunt wordt verstaan het punt in het in de lengterichting door de zitplaats lopende middenvlak waar het raakvlak van het onderste deel van de leuning en een horizontaal vlak elkaar snijden. Dit horizontale vlak snijdt het onderste vlak van de komvormige zittingplaat op een punt 150 mm vóór genoemd raakvlak.

2.3.3. Wanneer een zitplaats een veersysteem heeft, dat al dan niet kan worden aangepast aan het gewicht van de bestuurder, moet de zitplaats geplaatst worden in het midden van het veertraject.

Het apparaat moet op de zitplaats worden geplaatst. Vervolgens wordt het belast met een kracht van 550 N op een punt 50 mm vóór scharnier (A); de twee delen van de rugleuningplaat moeten licht tangentieel tegen de rugleuning worden aangedrukt.

2.3.4. Indien het niet mogelijk is raakvlakken vast te stellen voor elke plaats van de rugleuning (boven en onder de lendenestreek) is het volgende vereist:

2.3.4.1. indien het niet mogelijk is een raakvlak vast te stellen voor het onderste gedeelte, dan wordt het onderste gedeelte van de rugleuningplaat verticaal tegen de rugleuning aangedrukt;

2.3.4.2. indien het niet mogelijk is een raakvlak vast te stellen voor het bovenste gedeelte, dan wordt scharnier (B) vastgezet op een hoogte van 230 mm boven het referentiepunt van de zitplaats, waarbij het onderste deel van de rugleuning verticaal is. Vervolgens worden de twee delen van de rugleuningplaat licht tegen de rugleuning aangedrukt.

3. TE VERRICHTEN METINGEN EN CONTROLES

3.1. Vrije zone

Tijdens elke proef wordt de beveiligingsinrichting onderzocht teneinde na te gaan of enig deel van deze inrichting in een vrije zone rondom de bestuurderszitplaats als omschreven in 2.1 is binnengedrongen. Voorts wordt de beveiligingsinrichting onderzocht teneinde na te gaan of enig deel van de vrije zone niet langer door de beveiligingsinrichting wordt beveiligd. In dit verband wordt ervan uitgegaan dat een gedeelte van de vrije zone als onbeveiligd door de beveiligingsinrichting wordt beschouwd, indien enig gedeelte van deze vrije zone in contact zou zijn gekomen met de vlakke grond na het omkantelen van de trekker in de richting van waaruit de belasting werd toegepast. Voor de banden en de spoorbreedte worden de kleinste door de fabrikant opgegeven afmetingen in aanmerking genomen.

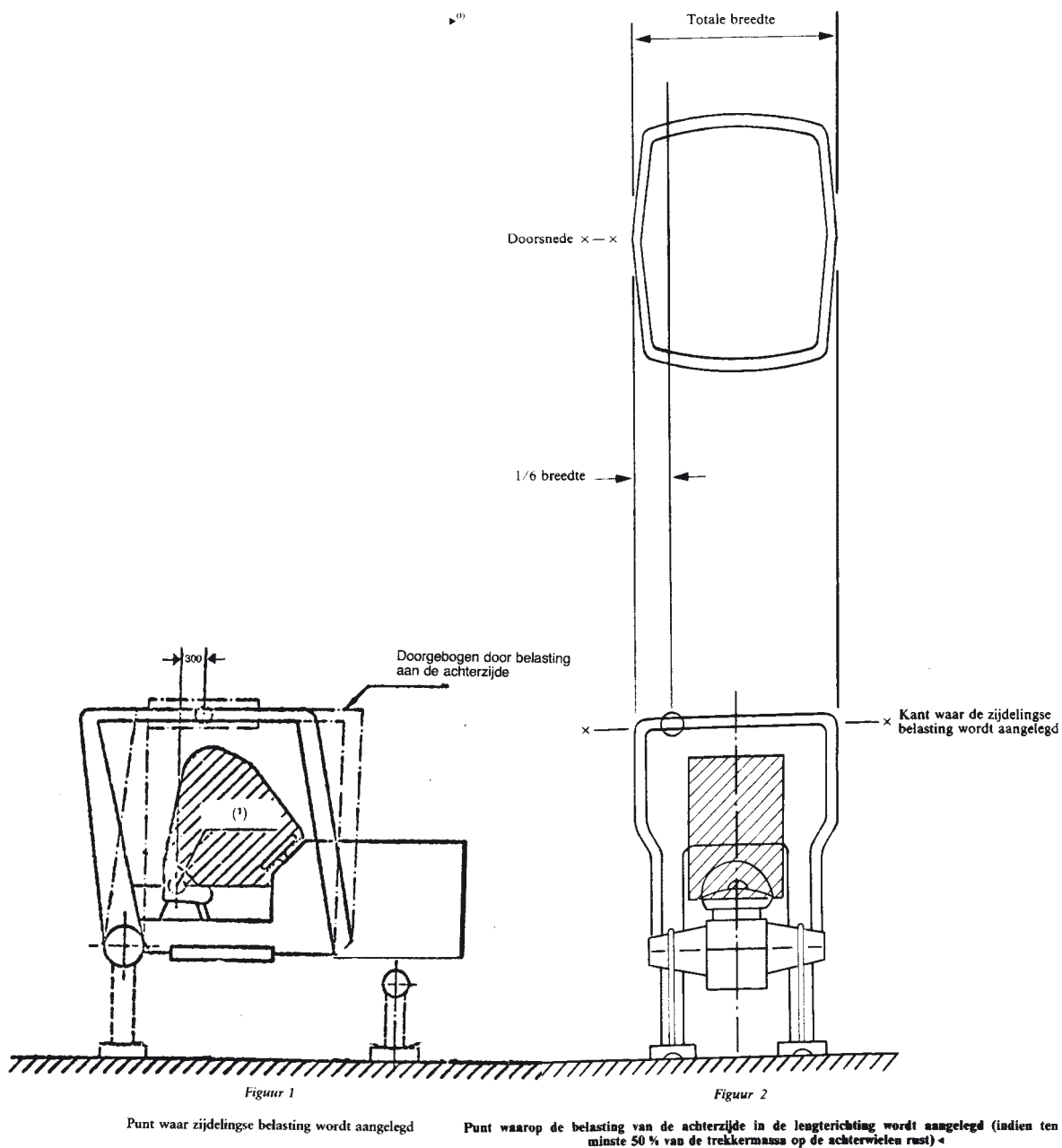
3.2. Finale permanente doorbuiging

Na de proeven wordt de finale permanente doorbuiging van de beveiligingsinrichting vastgelegd. Met het oog hierop wordt, vóór het begin van de proef, de positie van de hoofddelen van de beveiligingsinrichting ten opzichte van het referentiepunt van de zitplaats vastgelegd.

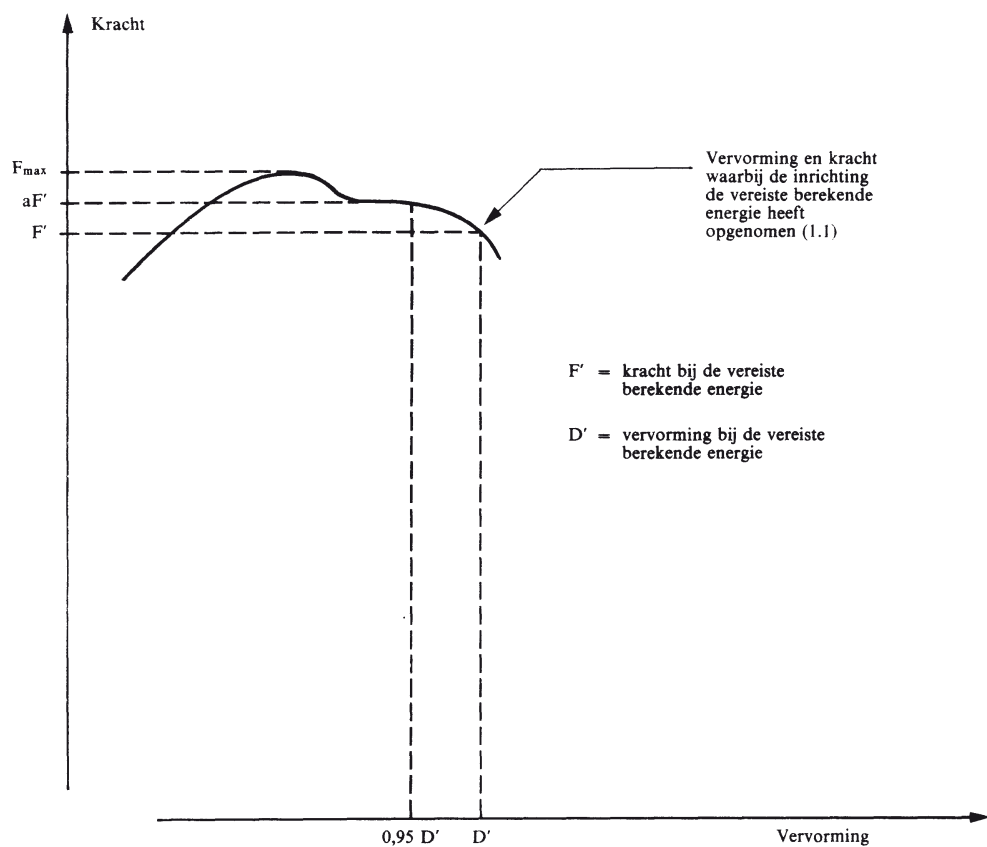
BIJLAGE IV

FIGUREN

- Figuur 1:* Punt waarop de zijdelingse belasting wordt aangelegd
- Figuur 2:* Punt waarop de belasting van de achterzijde in de lengterichting wordt aangelegd
- Figuur 3:* Voorbeeld van een inrichting voor uitvoering van de verbrijzelingsproef
- Figuur 4a:* Curve kracht/vervorming — overbelastingsproef is niet vereist
- Figuur 4b:* Curve kracht/vervorming — overbelastingsproef is vereist
- Figuur 4c:* Curve kracht/vervorming — voortzetting van de overbelastingsproef
- Figuur 5:* Verklaring van de termen „permanente, elastische en totale vervorming”
- Figuur 6a:* Zijaanzicht van de vrije zone
- Figuur 6b:* Voor/achteraanzicht van de vrije zone
- Figuur 6c:* Isometrisch aanzicht
- Figuur 7:* Apparaat voor bepaling van het referentiepunt van de zitplaats
- Figuur 8:* Methode ter bepaling van het referentiepunt van de zitplaats

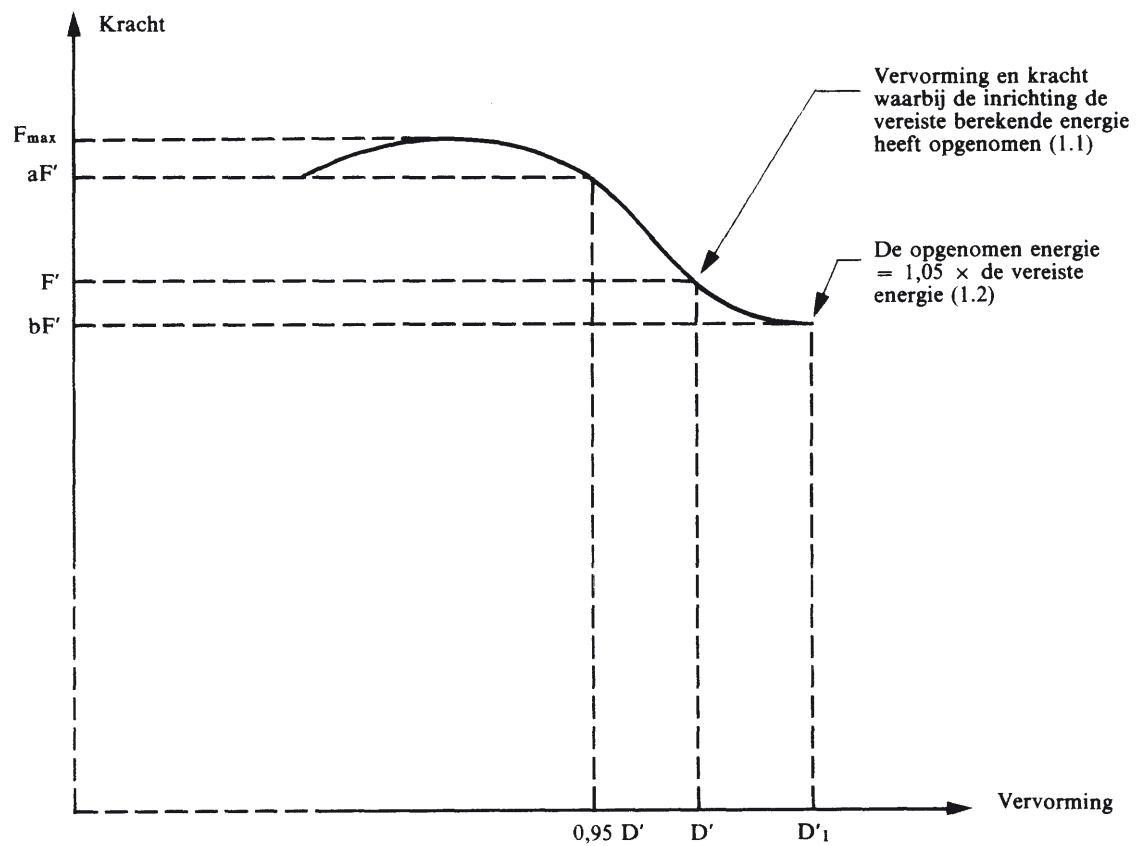
(1) Referentiepunt van de zitplaats.

1. Bepaal de juiste plaats van aF' ten opzichte van $0,95 D'$.
- 1.1. De overbelastingsproef is niet vereist omdat $aF' < 1,03 F'$.

Figuur 4a

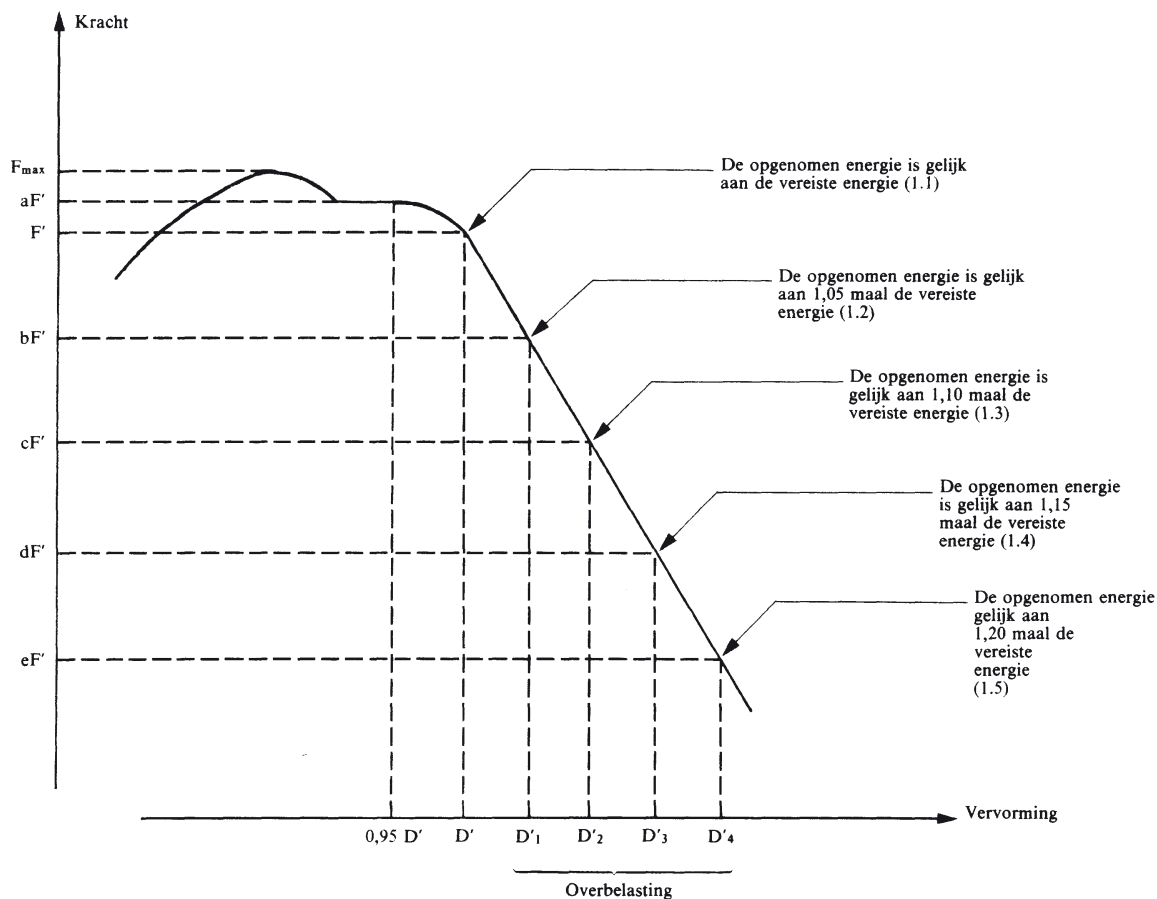
Curve kracht/vervorming — overbelastingsproef is niet vereist

1. Bepaal de juiste plaats van aF' ten opzichte van $0,95 D'$.
- 1.1. De overbelastingsproef is vereist omdat $aF' > 1,03 F'$.
- 1.2. De overbelastingsproef geeft een bevredigend resultaat te zien aangezien $bF' > 0,97 F'$ en $bF' > 0,8 F_{\max}$.

Figuur 4b

Curve kracht/vervorming — overbelastingsproef is vereist

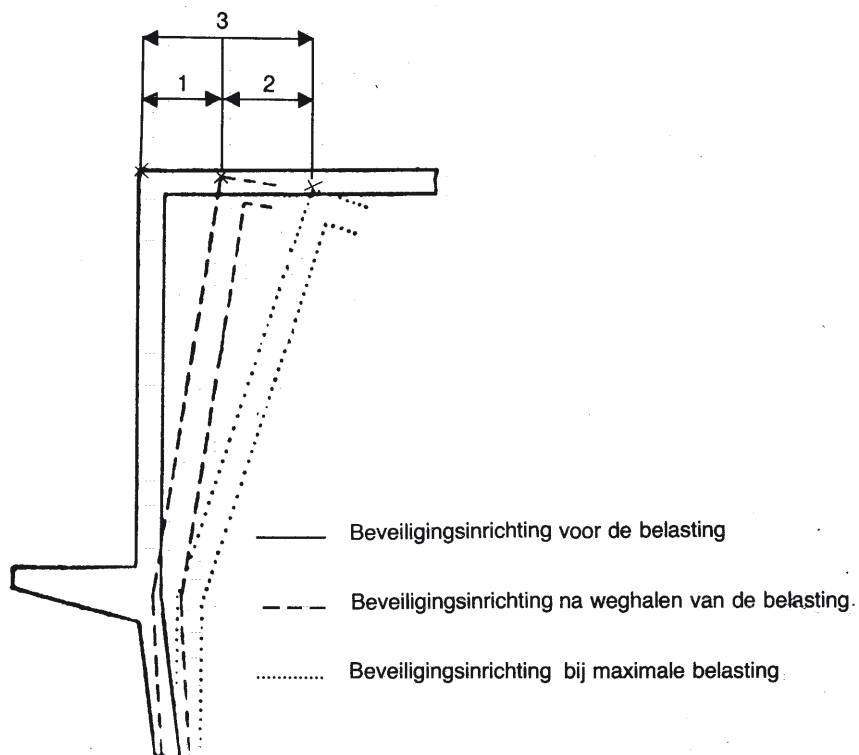
1. Bepaal de juiste plaats van aF' ten opzichte van $0,95 D'$.
- 1.1. De overbelastingsproef is noodzakelijk omdat $aF' > 1,03 F'$.
- 1.2. Indien $bF' < 0,97 F'$, moet de overbelastingsproef worden voortgezet.
- 1.3. $cF' < 0,97 bF'$, daarom moet de overbelastingsproef worden voortgezet.
- 1.4. $dF' < 0,97 cF'$, daarom moet de overbelastingsproef worden voortgezet.
- 1.5. Het resultaat van de overbelastingsproef is bevredigend omdat $eF' > 0,8 F_{\max}$.

Opmerking: Indien op een gegeven ogenblik F minder bedraagt dan $0,8 F_{\max}$ wordt de inrichting afgekeurd.

Figuur 4c

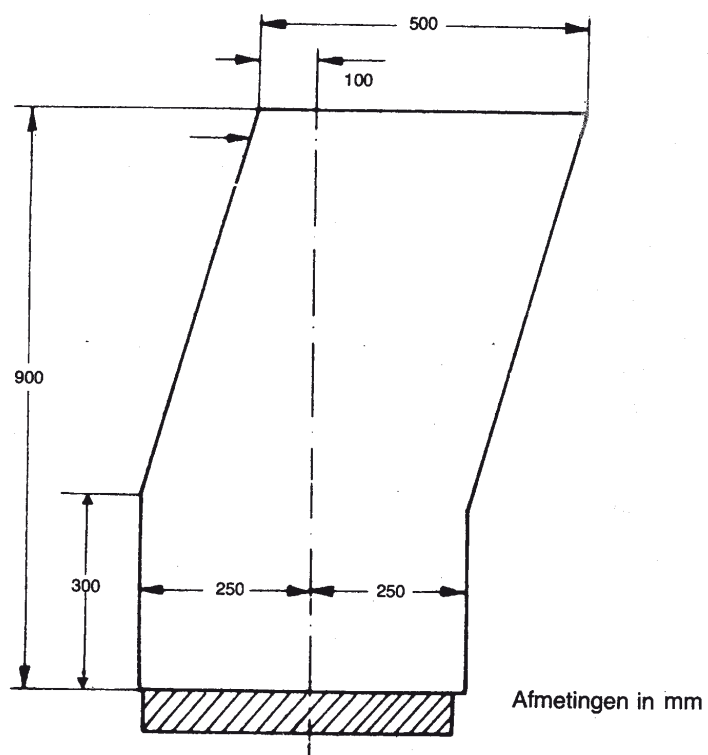
Curve kracht/vervorming - voortzetting van de overbelastingsproef

- 1: Permanente doorbuiging
2: Elastische doorbuiging
3: Totale (permanente + elastische) doorbuiging

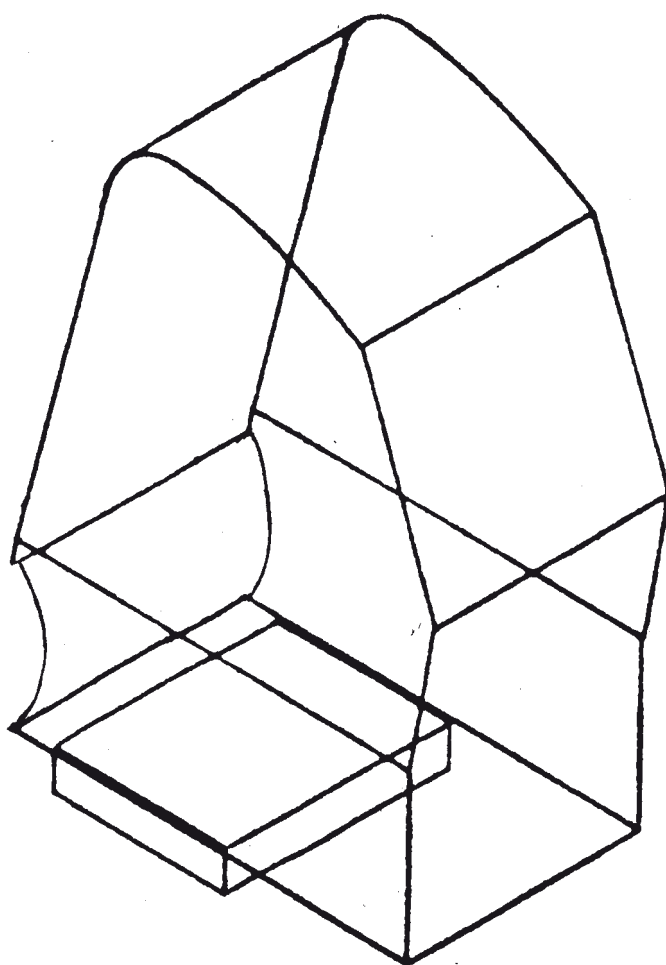
Figuur 5

Toelichting op de begrippen permanente, elastische en totale doorbuiging

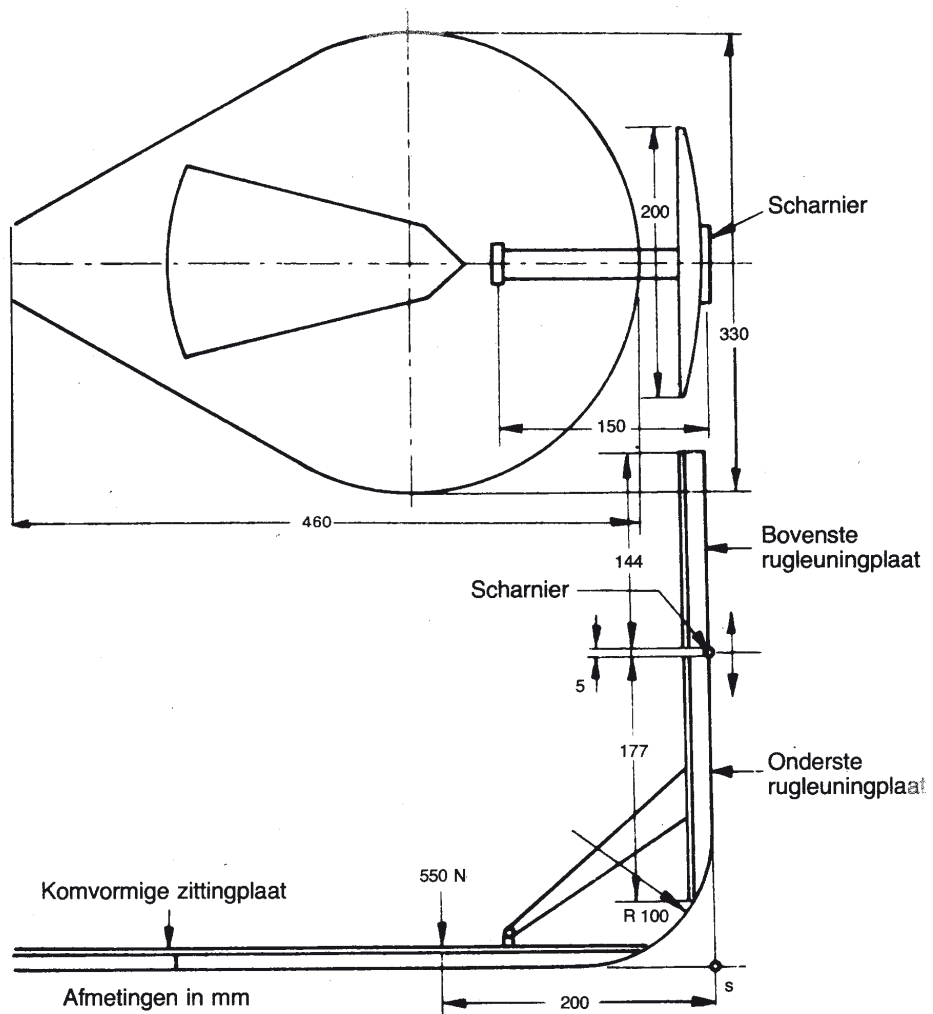

Figuur 6b

Voor/achteraanzicht van de vrije zone

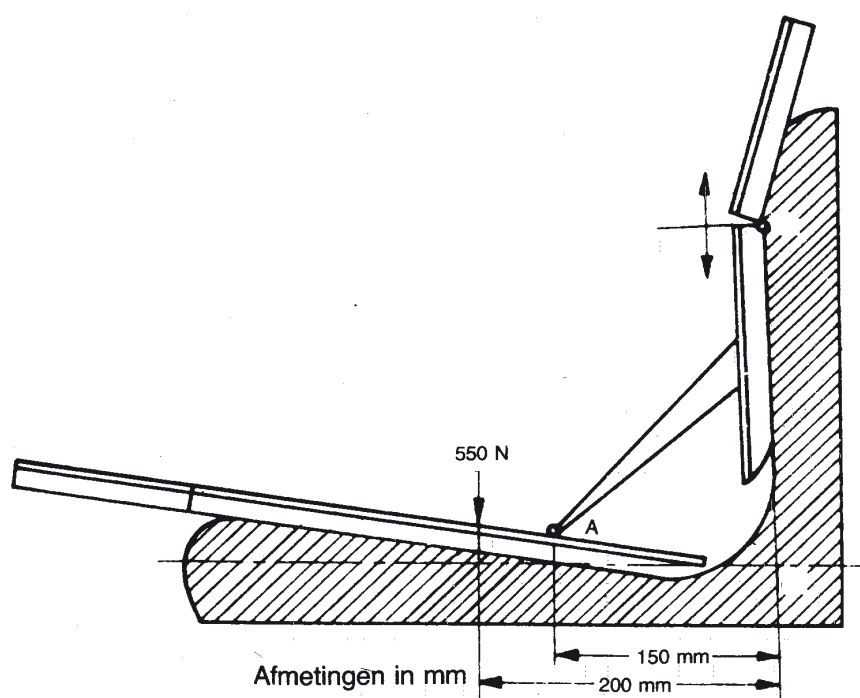
Figuur 6c

Isometrisch aanzicht

Figuur 7

Apparaat voor bepaling van het referentiepunt van de zitplaats

Figuur 8

Bepaling van het referentiepunt van de zitplaats

BIJLAGE V

MODEL

Beproeversrapport inzake EG-goedkeuringsproeven voor onderdelen van een kantelbeveiligingsinrichting (veiligheidscabine of -frame) voor wat betreft de sterkte daarvan, alsmede de sterkte van de bevestiging daarvan op de trekker

(Statische proeven)

Beveiligingsinrichting	
Merk	
Type	
Merk trekker	
Type trekker	

Naam van het laboratorium

EG-goedkeuring voor onderdelen nr.

1. Fabrieks- of handelsmerk van de beveiligingsinrichting

.....

2. Naam en adres van de fabrikant van de beveiligingsinrichting en/of van de fabrikant van de trekker

.....

3. Indien van toepassing, naam en adres van de gevolmachtigde van de fabrikant van de beveiligingsinrichting en/of van de fabrikant van de trekker

.....

4. Specificatie van de trekker waarmee de proeven worden uitgevoerd

4.1. Fabrieks- of handelsmerk

4.2. Type en handelsbenaming

4.3. Serienummer

4.4. Massa van de onbelaste trekker met beveiligingsinrichting en zonder bestuurder kg

Bandematen: voor

achter

5. Uitbreiding(en) van de EG-goedkeuring van onderdelen tot andere typen trekkers ⁽¹⁾

5.1. Fabrieks- of handelsmerk

⁽¹⁾ Deze details moeten verstrekt worden voor iedere achtereenvolgende uitbreiding.

- 5.2. Type en handelsomschrijving
- 5.3. Massa van de onbelaste trekker met beveiligingsinrichting en zonder bestuurder kg
- Bandematen: voor
- achter
6. Specificatie van de beveiligingsinrichting
- 6.1. Algemene overzichtstekening van de beveiligingsinrichting en de bevestiging daarvan aan de trekker
- 6.2. Foto's van zijkant en achterkant met details van de bevestiging
- 6.3. Beknopte beschrijving van de beveiligingsinrichting, omvattende het constructietype, bijzonderheden van de bevestiging op de trekker, bijzonderheden over de bekleding, wijze van toegang en nooduitgangen, bijzonderheden inzake de bekleding aan de binnenzijde, voorzieningen tegen het doorrollen en bijzonderheden inzake het verwarmings- en ventilatiesysteem
- 6.4. Afmetingen
- 6.4.1. Hoogte van de structurele delen van dak boven het referentiepunt van de zitplaats mm
- 6.4.2. Hoogte van structurele delen van het dak boven de bodemplaat van de trekker mm
- 6.4.3. Breedte aan de binnenzijde van de beveiligingsinrichting 900 mm boven het referentiepunt van de zitplaats mm
- 6.4.4. Breedte aan de binnenzijde van de beveiligingsinrichting op een punt boven de zitplaats ter hoogte van het middelpunt van het stuurwiel mm
- 6.4.5. Afstand van het middelpunt van het stuurwiel tot de rechterzijkant van de beveiligingsinrichting mm
- 6.4.6. Afstand van het middelpunt van het stuurwiel tot de linkerzijkant van de beveiligingsinrichting mm
- 6.4.7. Minimale afstand van de rand van het stuurwiel tot de beveiligingsinrichting mm
- 6.4.8. Breedte van de deuropeningen:
- boven mm
- midden mm
- beneden mm
- 6.4.9. Hoogte van de deuropeningen:
- boven de bodemplaat mm
- boven de hoogste opstaprede mm
- boven de onderste opstaprede mm

- 6.4.10. Totale hoogte van de trekker met gemonteerde beveiligingsinrichting mm
- 6.4.11. Totale breedte van de beveiligingsinrichting (exclusief de spatborden) mm
- 6.4.12. Horizontale afstand van de achterkant van de beveiligingsinrichting op 900 mm boven het referentiepunt van de zitplaats 900 mm mm
- 6.5. Bijzonderheden inzake de kwaliteit van de gebruikte materialen en toegepaste normen
-
- Hoofdframe (materiaal en afmetingen)
- Bevestigingen (materiaal en afmetingen)
- Bekleding (materiaal en afmetingen)
- Dak (materiaal en afmetingen)
- Capitonnering aan de binnenzijde (materiaal en afmetingen)
- Montage- en bevestigingsbouten (kwaliteit en afmetingen)
- Type voorruit en beglazing, bijzonderheden van merktekens
-
7. Beproevingresultaten
- 7.1. Belastings- en drukproeven
- Belastingsproeven werden uitgevoerd op de linker/rechter achterkant ⁽¹⁾, op de linker/rechter voorkant ⁽¹⁾ en op de linker/rechter zijkant ⁽¹⁾
- 7.2. De referentiemassa die gebruikt werd voor de berekening van de toegevoerde energie en van de druk kg
- 7.3. Er is voldaan aan de eisen inzake breuken en barsten en met betrekking tot de bescherming van de vrije zone.
- 7.4. Belastingsenergieën:
- achter/voor ⁽¹⁾ kJ
- zijdelings kJ
- Druk: kN
- Er werd een tweede belastingsproef uitgevoerd op de linker/rechter voor/achterzijde ⁽¹⁾ kJ
- 7.5. Finale permanente doorbuiging na de proeven:
- Achter, voor/achterwaarts ⁽¹⁾
- links mm
- rechts mm
- Voor, voor/achterwaarts ⁽¹⁾
- links mm
- rechts mm

⁽¹⁾ Doorhalen wat niet van toepassing is.

Zijkant zijdelings:

voor mm

achter mm

Bovenkant, naar beneden/naar boven ⁽¹⁾:

voor mm

achter mm

8. Rapportnummer

9. Datum van het rapport

10. Handtekening

⁽¹⁾ Doorhalen wat niet van toepassing is.

BIJLAGE VI

MERKEN

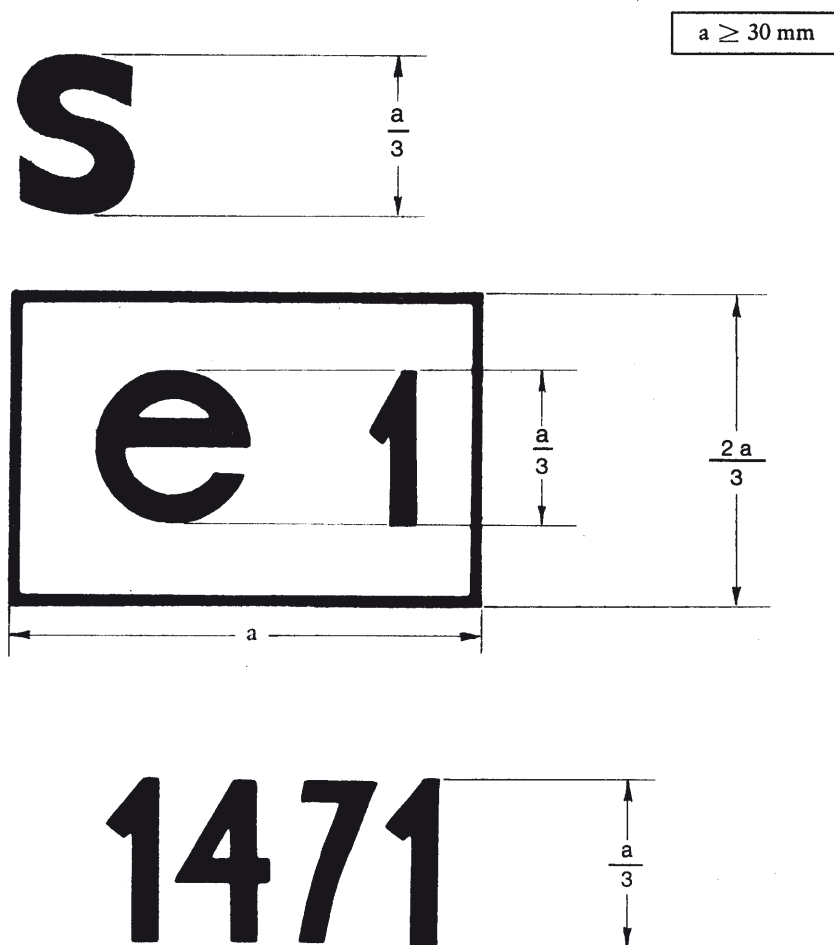
Het EG-goedkeuringsmerk voor onderdelen bestaat uit een rechthoek waarbinnen een kleine letter „e” is geplaatst, gevolgd door het kennummer van de lidstaat die de goedkeuring voor onderdelen heeft verleend:

1. voor Duitsland
2. voor Frankrijk
3. voor Italië
4. voor Nederland
5. voor Zweden
6. voor België
7. voor Hongarije
8. voor Tsjechië
9. voor Spanje
11. voor het Verenigd Koninkrijk
12. voor Oostenrijk
13. voor Luxemburg
17. voor Finland
18. voor Denemarken
19. voor Roemenië
20. voor Polen
21. voor Portugal
23. voor Griekenland
24. voor Ierland
26. voor Slovenië
27. voor Slowakije
29. voor Estland
32. voor Letland
34. voor Bulgarije
36. voor Litouwen
49. voor Cyprus
50. voor Malta

en uit een EG-goedkeuringsnummer voor onderdelen, op een willekeurige plaats in de nabijheid van de rechthoek, en overeenkomend met het nummer van het EG-goedkeuringsformulier voor onderdelen dat is opgemaakt inzake de sterkte van het type beveiligingsinrichting en de bevestiging daarvan aan de trekker.

Voorbeeld van een EG-goedkeuringsmerk voor onderdelen

Aan het EG-goedkeuringsmerk voor onderdelen wordt het aanvullende symbool „S” toegevoegd.

Verklaring: De beveiligingsinrichting die van bovenstaand EG-goedkeuringsmerk voor onderdelen is voorzien, is een inrichting waarvoor in Duitsland (e 1) EG-goedkeuring voor onderdelen is verleend onder nr. 1471.

BIJLAGE VII

MODEL

EG-GOEDKEURINGSFORMULIER VOOR ONDERDELEN

Naam van de bevoegde officiële instantie

Mededeling inzake de EG-goedkeuring voor onderdelen, weigering, intrekking van EG-goedkeuring voor onderdelen of uitbreiding van EG-goedkeuring voor onderdelen van een type beveiligingsinrichting (veiligheidscabine of -frame) voor wat betreft de sterkte daarvan en de sterkte van de bevestiging daarvan aan de trekker

(Statistische proeven)

- EG-goedkeuring voor onderdelen nr. uitbreiding ⁽¹⁾
1. Fabrieks- of handelsmerk van de beveiligingsinrichting
 2. Naam en adres van de fabrikant van de beveiligingsinrichting
 3. Indien van toepassing, naam en adres van de gemachtigde van de fabrikant van de beveiligingsinrichting
 4. Fabrieks- of handelsmerk, type en handelsbenaming van de trekker waarvoor de beveiligingsinrichting is bestemd
 5. Uitbreiding van de EG-goedkeuring van onderdelen tot het (de) volgende trekkertype(n)
 - 5.1. De in punt 1.3 van bijlage II bedoelde massa van de onbelaste trekker is meer/niet meer ⁽²⁾ dan 5 % groter dan de bij de proef gebruikte referentiemassa.
 - 5.2. De bevestigingsmethode en de montagepunten zijn/zijn niet ⁽²⁾ identiek.
 - 5.3. Alle onderdelen die tot steun van de beveiligingsinrichting kunnen dienen zijn/zijn niet ⁽²⁾ identiek.
 - 5.4. Er is wel/niet ⁽²⁾ voldaan aan de voorschriften van punt 3.4, bijlage I, vierde streepje.
 6. Ter EG-goedkeuring voor onderdelen aangeboden op
 7. Laboratorium voor de proefnemingen
 8. Datum en nummer van het beproevingsrapport van het laboratorium
 9. Datum waarop de EG-goedkeuring voor onderdelen is verleend/geweigerd/ingetrokken ⁽²⁾
 10. Datum van de uitbreiding van de EG-goedkeuring voor onderdelen/weigering/intrekking van de uitbreiding van de EG-goedkeuring voor onderdelen ⁽²⁾
 11. Plaats
 12. Datum
 13. Bij dit formulier zijn de volgende documenten met het bovenstaande goedkeuringsnummer voor onderdelen gevoegd (bv. beproevingsrapport)
 14. Eventuele opmerkingen
 15. Handtekening

⁽¹⁾ Geef aan, in voorkomend geval, of dit de eerste, tweede, enz. uitbreiding van de oorspronkelijke EG-goedkeuring voor onderdelen is.

⁽²⁾ Doorhalen wat niet van toepassing is.

BIJLAGE VIII

Voorwaarden voor EG-goedkeuring

1. De aanvraag om EG-goedkeuring van een trekkertype met betrekking tot de sterkte van de beveiligingsinrichting en van de bevestiging daarvan aan de trekker wordt ingediend door de fabrikant van de trekker of door diens gemachtigde.
 2. Een trekker die representatief is voor het type dat moet worden goedgekeurd en waarop een beveiligingsinrichting is gemonteerd die met de bevestiging daarvan als onderdeel is goedgekeurd, moet ter beschikking worden gesteld van de technische dienst die met de uitvoering van de goedkeuringsproeven is belast.
 3. De met de goedkeuringsproeven belaste technische dienst controleert of het als onderdeel goedgekeurde type beveiligingsinrichting is bestemd om te worden gemonteerd op het trekkertype waarvoor de goedkeuring wordt aangevraagd. Deze dienst controleert met name of de bevestiging van de beveiligingsinrichting overeenstemt met die welke bij de EG-goedkeuring voor onderdelen is gekeurd.
 4. De houder van de EG-goedkeuring kan verzoeken deze voor andere typen van beveiligingsinrichtingen uit te breiden.
 5. De bevoegde instanties verlenen de gevraagde uitbreiding op de volgende voorwaarden:
 - 5.1. voor het nieuwe type beveiligingsinrichting en de bevestiging daarvan aan de trekker moet een EG-goedkeuring voor onderdelen zijn verleend;
 - 5.2. het nieuwe type moet zijn ontworpen om te worden gemonteerd op het trekkertype waarvoor de uitbreiding van de EG-goedkeuring wordt aangevraagd;
 - 5.3. de bevestiging van de beveiligingsinrichting aan de trekker moet overeenstemmen met die welke bij de EG-goedkeuring voor onderdelen is gekeurd.
 6. Een formulier waarvan het model in bijlage IX is aangegeven, wordt als bijlage bij het EG-goedkeuringsformulier gevoegd voor iedere toegestane of geweigerde goedkeuring of uitbreiding van goedkeuring.
 7. Indien de aanvraag om EG-goedkeuring van een type trekker wordt ingediend tezamen met de aanvraag om EG-goedkeuring voor onderdelen van een type beveiligingsinrichting die is bestemd om te worden gemonteerd op het trekkertype waarvoor de EG-goedkeuring wordt aangevraagd, worden de in de punten 2 en 3 bedoelde controles niet uitgevoerd.
-

BIJLAGE IX

MODEL

Naam van de bevoegde
officiële instantie

**BIJLAGE BIJ HET EG-GOEDKEURINGSFORMULIER VOOR EEN BEPAALD TYPE TREKKER WAT BETREFT
DE STERKTE VAN DE KANTELBEVEILIGINGSINRICHTING (VEILIGHEIDSCABINE OF -FRAME) EN VAN DE
BEVESTIGING DAARVAN OP DE TREKKER**

(Statische proeven)

(Artikel 4, lid 2, van Richtlijn 2003/37/EG van het Europees Parlement en de Raad van 26 mei 2003 betreffende de typegoedkeuring van landbouw- of bosbouwtrekkers en aanhangwagens, verwisselbare getrokken machines, systemen, onderdelen en technische eenheden daarvan en tot intrekking van Richtlijn 74/150/EEG van de Raad)

EG-goedkeuringsnummer
..... uitbreiding ⁽¹⁾

1. Fabrieks- of handelsmerk van de trekker
.....
2. Type trekker
.....
3. Naam en adres van de fabrikant van de trekker
.....
4. Indien van toepassing, naam en adres van de gevolmachtigde
.....
5. Fabrieks- of handelsmerk van de beveiligingsinrichting
.....
6. Uitbreiding van de EG-goedkeuring voor het (de) volgende type(n) beveiligingsinrichting(en)
7. Trekker aangeboden ter EG-goedkeuring op
8. Technische dienst die verantwoordelijk is voor de controle van de overeenstemming voor de EG-goedkeuring
.....
9. Datum van het rapport van die dienst
10. Nummer van het rapport van die dienst
11. DE EG-goedkeuring met betrekking tot de sterkte van de beveiligingsinrichtingen en van de sterkte van de bevestiging daarvan aan de trekker is toegestaan/geweigerd ⁽²⁾
12. De uitbreiding van de EG-goedkeuring met betrekking tot de sterkte van de beveiligingsinrichtingen en van de sterkte van de bevestiging daarvan aan de trekker is toegestaan/geweigerd ⁽²⁾
13. Plaats
14. Datum
15. Handtekening

⁽¹⁾ Geef aan, in voorkomend geval, of dit de eerste, tweede, enz. uitbreiding van oorspronkelijke EG-goedkeuring is.

⁽²⁾ Doorhalen wat niet van toepassing is.

BIJLAGE X

DEEL A

Ingetrokken richtlijn met overzicht van de achtereenvolgende wijzigingen ervan

(bedoeld in artikel 13)

Richtlijn 79/622/EEG van de Raad
(PB L 179 van 17.7.1979, blz. 1)

Richtlijn 82/953/EEG van de Commissie
(PB L 386 van 31.12.1982, blz. 31)

Punt IX.A.15.h) van bijlage I bij de Toetredingsakte van
1985
(PB L 302 van 15.11.1985, blz. 213)

Richtlijn 87/354/EEG van de Raad
(PB L 192 van 11.7.1987, blz. 43)

Uitsluitend wat de verwijzingen in artikel 1
en in de bijlage, punt 9, onder h) naar Richt-
lijn 79/622/EEG betreft

Richtlijn 88/413/EEG van de Commissie
(PB L 200 van 26.7.1988, blz. 32)

Punt XI.C.II.4 van bijlage I bij de Toetredingsakte van
1994
(PB C 241 van 29.8.1994, blz. 206)

Richtlijn 1999/40/EG van de Commissie
(PB L 124 van 18.5.1999, blz. 11)

Punt I.A.29 van bijlage II bij de Toetredingsakte van
2003
(PB L 236 van 23.9.2003, blz. 61)

Richtlijn 2006/96/EG van de Raad
(PB L 363 van 20.12.2006, blz. 81)

Uitsluitend wat de verwijzing in artikel 1 en
de bijlage, punt A.28 naar Richtlijn
79/622/EEG betreft

DEEL B

Termijnen voor omzetting in nationaal recht

(bedoeld in artikel 13)

Richtlijn	Omzettingstermijn
79/622/EEG	27 december 1980
82/953/EEG	30 september 1983 ⁽¹⁾
87/354/EEG	31 december 1987
88/413/EEG	30 september 1988 ⁽²⁾
1999/40/EG	30 juni 2000 ⁽³⁾
2006/96/EG	van 31 december 2006

⁽¹⁾ In overeenstemming met artikel 2 van Richtlijn 82/953/EEG:

„1. Met ingang van 1 oktober 1983 mogen de lidstaten:

- voor een trekkertype de EEG-goedkeuring, de nationale goedkeuring noch de afgifte weigeren van het document bedoeld in artikel 10, lid 1, laatste streepje, van Richtlijn 74/150/EEG,
- het voor de eerste maal in het verkeer brengen van trekkers niet verbieden, indien de kantelbeveiligingsinrichting van dit trekkertype of van deze trekkers in overeenstemming is met de voorschriften van deze richtlijn.

2. Met ingang van 1 oktober 1984 mogen de lidstaten:

- niet langer het document afgeven bedoeld in artikel 10, lid 1, laatste streepje, van Richtlijn 74/150/EEG voor een trekkertype waarvan de kantelbeveiligingsinrichting niet voldoet aan de voorschriften van deze richtlijn;
- de nationale goedkeuring weigeren van een trekkertype waarvan de kantelbeveiligingsinrichting niet voldoet aan de voorschriften van deze richtlijn.

3. Met ingang van 1 oktober 1985 mogen de lidstaten het voor de eerste maal in het verkeer brengen van trekkers verbieden indien de kantelbeveiligingsinrichting daarvan niet voldoet aan de voorschriften van deze richtlijn.

4. De bepalingen van de leden 1 tot en met 3 doen geen afbreuk aan die van Richtlijn 77/536/EEG.”.

⁽²⁾ In overeenstemming met artikel 2 van Richtlijn 88/413/EEG:

„1. Met ingang van 1 oktober 1988 mogen de lidstaten:

- voor een type trekker de EEG-goedkeuring of de afgifte van het in artikel 10, lid 1, laatste streepje, van Richtlijn 74/150/EEG bedoelde document dan wel de nationale goedkeuring niet weigeren,
- het voor de eerste maal in het verkeer brengen van de trekkers niet verbieden, indien de kantelbeveiligingsinrichtingen van dit type trekker of van deze trekkers aan de voorschriften van de onderhavige richtlijn voldoen.

2. Met ingang van 1 oktober 1989 mogen de lidstaten:

- niet meer het in artikel 10, lid 1, laatste streepje, van Richtlijn 74/150/EEG bedoelde document afgeven voor een type trekker, indien de kantelbeveiligingsinrichting niet aan de voorschriften van de onderhavige richtlijn voldoet,
- de nationale goedkeuring van een type trekker weigeren, indien de kantelbeveiligingsinrichting niet aan de voorschriften van de onderhavige richtlijn voldoet.”.

⁽³⁾ In overeenstemming met artikel 2 van Richtlijn 1999/40/EG:

„1. Met ingang van 1 juli 2000 mogen de lidstaten:

- noch voor een type trekker de EG-typegoedkeuring, de afgifte van het in artikel 10, lid 1, derde streepje, van Richtlijn 74/150/EEG bedoelde document, of de nationale typegoedkeuring weigeren,
- noch het voor de eerste maal in het verkeer brengen van trekkers verbieden, indien deze trekkers aan de voorschriften van Richtlijn 79/622/EEG, zoals gewijzigd bij deze richtlijn, voldoen.

2. Met ingang van 1 januari 2001 mogen de lidstaten:

- niet langer het in artikel 10, lid 1, derde streepje, van Richtlijn 74/150/EEG bedoelde document afgeven voor een type trekker, indien dit niet aan de voorschriften van Richtlijn 79/622/EEG, zoals gewijzigd bij deze richtlijn, voldoet;
- de nationale typegoedkeuring weigeren voor een type trekker, indien dit niet aan de voorschriften van Richtlijn 79/622/EEG, zoals gewijzigd bij deze richtlijn, voldoet.”.

BIJLAGE XI

CONCORDANTIETABEL

Richtlijn 79/622/EEG	Richtlijn 1999/40/EG	De onderhavige richtlijn
Artikelen 1 en 2		Artikelen 2 en 3
Artikel 3, lid 1		Artikel 4, eerste alinea
Artikel 3, lid 2		Artikel 4, tweede en derde alinea
Artikelen 4 en 5		Artikelen 5 en 6
Artikel 6, eerste zin		Artikel 7, eerste alinea
Artikel 6, tweede zin		Artikel 7, tweede zin
	Artikel 2	Artikel 8
Artikel 7		Artikel 9
Artikel 9, aanhef		Artikel 1, aanhef
Artikel 9, eerste streepje		Artikel 1, onder a)
Artikel 9, tweede streepje		Artikel 1, onder b)
Artikel 9, derde streepje		Artikel 1, onder c)
Artikel 9, vierde streepje		Artikel 1, onder d)
Artikelen 10 en 11		Artikelen 10 en 11
Artikel 12, lid 1		—
Artikel 12, lid 2		Artikel 12
—		Artikelen 13 en 14
Artikel 13		Artikel 15
Bijlagen I tot en met IX		Bijlagen I tot en met IX
—		Bijlage X
—		Bijlage XI